

Man er da nødt til spørge, hvordan vi så kan få den usikkerhed gjort mindre. Det kan vi kun ved at få fjernet Al-Qaeda-folk, talebanmilitanter og andre partisaner, som opererer som snigskytter og laver sidevejsbomber og alt muligt andet. Så simpelt er det i hvert fald med hensyn til sikkerheden. At hele opgaven ikke er simpel, er så noget andet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er hr. Søren Espersen, der gør det til et enten-eller. Han siger, at opgaven er at jage talebaner, at opgaven ikke er at beskytte ngo'er. Derfor er hr. Skibby da nødt til at forholde sig til, hvad det er, Dansk Folkeparti går ind i den her opgave for. Jeg synes da, det er et meget stort problem og må være det, ikke mindst for De Radikale og Socialdemokraterne – det har jeg forståelse for – hvis en væsentlig partner i alliancen her har den opfattelse, som hr. Søren Espersen har, at opgaven er at jage talebaner.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er der jo ikke noget overraskende i, at SF synes, at det her er noget værre noget. Det vil jeg sådan set lade tale for sig selv.

Jeg vil blot sige, at Dansk Folkeparti har påtaget sig et ansvar, og det er bl.a. at indgå i de her forhandlinger, som har været, og som vi så behandler resultatet af i dag, med det mandat, der gives. Der kan jeg sige, at det dels er et åbent mandat uden tidsafslutning – det var også en vigtig parameter – dels er det et mandat, som beskrives som robust.

Det er sådan set bare det, som hr. Søren Espersen har været ude i pressen og sige, nemlig at vores mandat selvfølgelig er robust. Det er så robust, at hvis det bliver nødvendigt at anvende det i områder til sikkerhedsopgaver og andre kontrolfunktioner for at stabilisere områderne, er det altså den militære intervention, som er nødvendig. Jeg synes sådan set, det ganske fint forklarer Dansk Folkepartis holdning til det her politiske spørgsmål.

Formanden:

Tak til hr. Hans Kristian Skibby. Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Der er grund til at starte et indlæg her i dag om først Afghanistan og siden om Irak med at ud-

trykke en stor tak til de mange soldater og civile, som har ydet og yder en stor indsats, ofte under stor fare de pågældende steder; en indsats for fred og sikkerhed, for menneskerettigheder og demokrati og ikke mindst for at befri verden for truslen mod terrorisme, som jo i høj grad også omfatter os i Danmark.

Ikke mindst i lyset af de tragiske meldinger i går om tabet af en dansk soldat og flere sårede i Irak er der også grund til at udtrykke stor medfølelse med de pårørende og nære til dem, som er blevet dræbt eller såret i Afghanistan og Irak, og naturligvis for de sårede håbet om, at de hurtigt kommer til kræfter igen. Der står – og jeg tror, det er hos os alle – stor respekt og taknemmelighed for deres indsats.

Kl. 16.45

Det Konservative Folkeparti støtter beslutningsforslaget om at styrke indsatsen i Afghanistan. Indsatsen i Afghanistan har jo i de senere år vist sig at være en succes. Der er sket positive fremskridt på en række områder. Den økonomiske vækst har hen over årene, hvor vi har ydet en indsats i Afghanistan, været betydelig, flere børn kan nu komme i skole, og mange flere end før får en videregående uddannelse. Og som påpeget i beslutningsforslaget er der også fremskridt, for så vidt angår kvinders ligeberettigelse, og når det gælder mediefriheden.

For det er jo sådan, at det i høj grad netop er på de fremskridt, der sker i civilsamfundet, at vi kan måle den positive effekt af den militære indsats. Derfor går den militære og den civile indsats også hånd i hånd. Der kan ikke ske civile fremskridt, uden at vi bekæmper Taleban, og civile fremskridt gør det netop vanskeligere for Taleban at bevare fodfæstet.

Særlig skal der jo så også sættes ind mod opiumsdyrkningen, som jo er et økonomisk grundlag for store dele af befolkningen i Afghanistan, og hvor det er vigtigt at bryde forbindelsen mellem indtægten fra opiumsdyrkningen og Taleban ved simpelt hen at tilbyde befolkningen andre indkomstmuligheder end lige præcis det at tjene penge på opiumsdyrkning.

Derfor er der også tale om, som det fremgår af beslutningsforslaget, en kombineret militær og civil indsats. Og så skal vi ikke glemme, at det i sidste ende, ud over de fremskridt der sker i Afghanistan for civilbefolkningen, jo også betyder større sikkerhed mod terrorisme i Danmark, at vi får skabt ordentlige forhold i Afghanistan. Det er jo ikke mindst derfor, vi er der.